

lemmer, hvis Navne ikke er nævnt — og det skulde ikke undre mig, om det var grundtvigske Folk; det har heddet sig i Bladene, at Grundtvigianerne stod ene mod Forslaget om Bispevalg, men det ærede Medlem Hr. Povlsen erkendte jo, at det ikke var Tilfældet, og det tror jeg ogsaa langt fra — stillede et Forslag, som gik ud paa, at der skulde stemmes paa Stemmesedler rundt omkring i Stiftet, og det skulde være en Forslagsret; Ministeren skulde ikke være bundet ved Afstemningens Resultat, dog hvis $\frac{3}{4}$ af Stemmerne faldt paa en Mand, saa skulde denne indstilles til Kongen, saaledes at der her ogsaa er et Tilfælde af reelt Valg.

Man siger, at der i det, jeg her foreslaar, kræves for meget; $\frac{2}{3}$ baade af Præsternes og Menighedsraadens Stemmer, siger man, er for meget. Ja, det er muligt, men det kan vi jo tale om. De, der vil, at Menighederne skal have Indflydelse paa Bispevalget, kan jo drøfte det, hvorimod der jo ikke er meget at drøfte med dem, der overhovedet ikke vil det. Det er ogsaa muligt, at det er for meget at kræve, at $\frac{2}{3}$ af Præsterne skal have saa megen Indflydelse. Det, Flertallet i det kirkelige Udvalg foreslog, er, at Præsternes Stemmer skulde være $\frac{1}{4}$ af Menighedsraadsmedlemmernes Stemmer, og saa skulde desuden et Par Biskopper og nogle flere deltage i denne Forsamling. Det er muligt, at man ikke skal kræve $\frac{2}{3}$ af Stemmerne, men jeg tror, det er rigtigt, at man kræver en særlig Afstemning af Præsterne. Man maa huske paa, at Biskoppen er Præsternes Konsulent, samtidig med at han er deres Tilsynsmand, og tillige skal han helst være veludrustet videnskabelig set, saa han kan være dem til Hjælp i flere Tilfælde, naar de henvender sig til ham. Præsterne ser i det hele taget Sagen fra en anden Side end Menighedsraadene. Disse ser mere paa at faa en varmhjertet, troende, veltalende Mand, en Mand, som, naar han kommer ud til Menighederne, kan være dem baade til Støtte og til Trøst og til Vejledning og Opmuntring. Det er antagelig det, Menighedsraadsmedlemmerne vel næsten altid vil se paa. Men, som sagt, det er muligt, at det rette Forhold slet ikke er truffet af mig. Jeg udtalte allerede ved Forelæggelsen, at jeg nærede nogen Tvivl derom. Der er her en Sag, der er ny, og som vi kan drøfte og tales nærmere ved om.

Meningen med Bestemmelsen, saaledes som den er foreslaaet, er ikke, at Ministeren, hvis det fordrede Antal Stemmer ikke falder paa nogen Kandidat, skal have den Frihed, at han kan undlade at tage Hensyn til alle

Indstillingerne og kan sige: Jeg bryder mig ikke om alle dem, der er stemt paa, og jeg bryder mig ikke om, hvad Biskopperne siger. Meningen er selvfølgelig den, at Ministeren skal vælge imellem de Kandidater, der er stemt paa, og som Biskopperne har erklæret sig om. Nu tales der om det parlamentariske Ansvar, som Ministeren har, og der er ingen, der er villigere end jeg til at erkende, hvad det betyder, og til at bøje mig for det Ansvar. Men jeg gad ogsaa se den Minister i Fremtiden, som vilde sige: Ja, ganske vist er der her en Kandidat, som har faaet $\frac{5}{8}$ af Stemmerne, men han bryder jeg mig ikke om, jeg tager en anden, der kun har faaet $\frac{1}{8}$ af Stemmerne. Det vil ikke komme til at smage godt for vedkommende Minister, naar han møder i Parlamentet, naar han har tilsidesat Stemmeretten paa den Maade. Det er min Overbevisning, at Ministrene vil, den ene efter den anden, tage Hensyn til det Stemmetal, der er faldet paa vedkommende Kandidater, og det er ogsaa min Overbevisning, at Menighederne vil kræve Indflydelse paa Bispevalgene for Fremtiden.

Nu kan man nok modsætte sig det ved denne Lejlighed og tale om partibundne Biskopper. Partibundne, hvad vil det sige? Er de ikke alle partibundne og partifarvede? Har vi ikke grundtvigske Biskopper og missionske Biskopper og Biskopper, som hører til den saakaldte tredje Retning? Og vil Bispeudnævnelserne ikke altid finde Sted paa den Maade, at der bliver forskellige Farver? Nu kan man længe nok tale imod disse partibundne og partifarvede Biskopper, men man vil i Længden ikke kunne modstaa det Krav, som ganske naturligt lyder fra Menighederne og fra Præsterne: Vi ønsker Indflydelse paa, hvem der skal være vore Biskopper. Og her er Forholdet slet ikke det samme med Hensyn til de Menigheder, som ikke faar den Biskop, som de kunde ønske, som Forholdet er med de enkelte Personer i en Sognemenighed overfor Præsten.

Det synes mig derfor ikke, at der er Grund til at tale om Stiftsbaandsløsning; thi Forholdet er det, at der er mange Menigheder i Stiftet, som slet ikke har en Biskop af samme Farve, som de har, og dog gaar det fortræffeligt. Og kræver man her, saaledes som det er krævet i Lovforslaget, et stort Flertal for, at en Mand skal indstilles til Kongen, saa vil, saa vidt jeg forstaa Stillingen i Landet, ingen af vore kirkelige Partier kunne skaffe et saadant Flertal i noget af Stifterne, men det vil være nødvendigt for ethvert Parti at forhandle med